

[Gustav Pedersen.]

for administrationen end forhen, vil jeg sige, at hensigten jo netop var at forberede en undgåelse deraf, for jo mere overskueligt arbejdet er, jo lettere det er at vurdere posterne, fordi de er konteret bedre, og jo enklere det hele bliver — d. v. s. jo færre ændringsforslag vi får at arbejde med — des større bliver muligheden også, både for finansudvalget og for medlemmerne iøvrigt, for at føre den kontrol, som det nu engang er den bevilgende myndigheds opgave at føre.

Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i, at statsrevisorernes betænkning bør begrænses til det nødvendige; den er da også — som det ærede medlem antagelig har bemærket — gennem de sidste tre år skåret ned, og jeg håber, at vi kan nå dertil, at den kun indeholder omtale af de konti, på hvilke der virkelig er tale om uoverensstemmelser af en sådan størrelse, at der kan siges at foreligge en kollision i bevillingsspørgsmål. Til gengæld må vi så tage alle disse poster med.

Thestrup: Det, der kalder mig frem, er nogle udtalelser af det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Det er jo rigtigt, at det ikke er formelt korrekt, at udgifter afholdes efter en vedtagelse i finansudvalget, men uden at der foreligger en vedtagelse i lovsform. Når det ærede medlem hr. Alfred Jensen karakteriserede dette som en grundlovsstridig optræden, tinget gjorde sig skyldig i, synes jeg imidlertid ikke, han har ret. Jeg vil ikke karakterisere denne formelle mangel som en grundlovsstridig optræden, og da navnlig ikke som en grundlovsstridig optræden fra tingets side. Der foreligger for denne fremgangsmåde en parlamentarisk praksis, som går helt tilbage til de første år efter forfatningens givelse i 1849, en praksis, der dengang var nødvendiggjort af en mangel i den skrevne forfatning, en mangel, som man må sige er gået igen i de senere forfatninger, og som det vel i og for sig er naturligt at afhjælpe ved en praktisk fremgangsmåde. Yderligere må jeg sige, at jeg kan ikke se, der skulle kunne være tale om nogen grundlovsstridig optræden fra tingets side. Hvis der skulle være tale om en overtrædelse fra nogens side, måtte det blive fra den regerings side, der afholder udgifterne. Men det

mener jeg slet ikke der er. Det reelle i sagen er dette, at partierne har tiltrådt bevillingen og dermed sikret og garanteret for, at denne bevilling til sin tid vil blive vedtaget i lovsform ved tillægsbevillingslovens vedtagelse.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at det ville være en fordel, hvis man kunne finde frem til en ordning, således at både det praktiske hensyn og det formelle hensyn blev tilgodeset. Det er ikke hidtil lykkedes os, og jeg kan, som jeg nævnte det før, ikke se, der er nogen særlig fejl ved, at man følger den gamle parlamentariske praksis, i hvert fald har den liggende som en hovedregel, vi går ud fra.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har her gentaget bemærkninger, der fra tid til anden fremsættes så af den ene og så af den anden om, at det bevillingssystem, der anvendes på det af ham fremhævede bestemte punkt, skulle betyde, at grundloven ikke overholdes. Det er urigtigt. Vor nuværende grundlovsbestemmelse, som er enslydende med den gamle grundlovsbestemmelse på dette område, er vedtaget med det fuldkomne nødvendige forbehold overfor en praksis, som har hundredårig hævd, og som alle ved er nødvendig, hvis ikke i visse tilfælde ganske nødvendige statsfunktioner skulle hindres. Det arbejde, der er udført her, og som ligger bag den foreliggende indstilling, går ud på ikke blot at handle efter disse vor nuværende og vor tidligere grundlovs forudsætninger, men også at nå så nær til grundlovens formelle ord, som hensynet til statens interesser i det enkelte opståede tilfælde gør muligt.

Alfred Jensen: Den ærede ordfører for udvalget mente, at jeg havde misforstået meningen med udvalgets nedsættelse, idet han hævdede, at der ikke var tale om nogen drabelig kritik af finansudvalget. Jeg ved ikke, om der var tale om nogen drabelig kritik af finansudvalget, men der var i hvert fald tale om et drabeligt fremstød mod de mure, der omgærdter finansudvalget, og netop den omstændighed, at udvalget blev nedsat, er jo et udtryk for, hvor drabeligt der fra visse sider blev draget til felts mod den indelukthed, finansudvalget befinder sig i.